

hed. § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Hvis instituttet ikke stiller supplerende sikkerhed efter stk. 1, 1. pkt., mister alle obligationer udstedt i det pågældende kapitalcenter betegnelsen særligt dækkede obligationer.

Stk. 3. Hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene til særligt dækkede obligationer, kan Finanstilsynet tillade, at obligationerne på ny betegnes særligt dækkede obligationer.

Stk. 4. Sikkerhed stillet i henhold til stk. 1 kan ikke omstødes efter § 70 eller § 72 i konkursloven. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis sikkerhedsstillelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 2 j. Instituttet kan optage lån til brug for at opfylde krav om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 2 i, stk. 1.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket kapitalcenter lånemidlerne optaget efter stk. 1 kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed, skal de indgå i det pågældende kapitalcenter.«

4. § 3 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 3 a. Erklæres instituttet konkurs, anvendes kapitalcentrenes midler opgjort efter fradrag af udgifter til konkursboets behandling og lignende, herunder udgifter til kurator, personale m.v., til betaling af krav fra indehavere af skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer i det pågældende kapitalcenter og krav på de renter, der er påløbet fra konkursdekretets afsigelse, på de nævnte fordringer. Derefter dækkes fordringshavere i medfør af § 2 j, stk. 1. Overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. konkurslovens § 32.

Stk. 2. Erklæres instituttet konkurs, anvendes midlerne opgjort efter fradrag af udgifter til konkursboets behandling og lign., herunder udgifter til kurator, personale m.v., i instituttet i øvrigt til betaling af krav fra indehavere af kasseobligationer og skibskreditobligationer, der ikke er udstedt gennem et kapitalcenter, og krav på de renter, der er påløbet fra konkursdekretets afsigelse,

på de nævnte fordringer. Midler, der anvendes efter 1. pkt., kan dog højst udgøre de til kasseobligationerne eller skibskreditobligationerne svarende aktiver, herunder de instituttet tilhørende pantebreve, indskud, værdipapirer og et beløb svarende til 8 pct. af den risikovægtede værdi af de aktiver, der svarer til de kasseobligationer og skibskreditobligationer, som instituttet måtte have udstedt uden for kapitalcentre. Overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. konkurslovens § 32.

Stk. 3. Erklæres instituttet konkurs, sidestilles modparter på de finansielle instrumenter indgået til afdækning af risici i et kapitalcenter, jf. § 2 h, stk. 4, konkursretligt med indehaverne af obligationerne i det pågældende kapitalcenter, jf. stk. 1, 1. pkt., og § 3 c, stk. 5-7. Modparter på finansielle instrumenter indgået til afdækning af risici mellem udlån og kasseobligationer eller skibskreditobligationer, der ikke er udstedt gennem et kapitalcenter, sidestilles konkursretligt med indehaverne af kasseobligationerne eller skibskreditobligationerne, hvis det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund, jf. stk. 2 og § 3 c, stk. 5-7.

§ 3 b. Indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer eller långivere efter § 2 j, stk. 1, kan ikke gøre afsigelse af konkursdekret over instituttet gældende som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser. Afsigelse af konkursdekret over instituttet fratager ikke instituttets låntageres ret til at foretage hel eller delvis indfrielse af lån i overensstemmelse med de indfrielsesvilkår, der gælder for lånet.

Stk. 2. Overholder instituttet ikke forpligtelsen i § 2 i, stk. 1, kan dette ikke af indehaverne af særligt dækkede obligationer eller af långivere efter § 2 j, stk. 1, gøres gældende som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser.

§ 3 c. Konkursboet kan ikke erlægge en ydelse til opfyldelse af krav fra indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer på et tidligere tidspunkt, end instituttet var berettiget til at frigøre sig ved erlæggelse af ydelsen.

Stk. 2. Konkursboet kan ikke opsiges låneaftaler sikret ved pant i skibe i videre omfang, end det tilkom instituttet.